

ΕΤΟΣ ΙΗ΄.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1885.

ΑΡΙΘ. 205

Συνδρ. έτηρ. έν Έλλάδι Φρ. 1.

» » » Έξωτερικῇ » 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Έν όδῳ Σταδίου αριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Έφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

Αἱ ἀρχαιοτάτες τῶν Ἀθηνῶν.

Ὅσοι ἀπὸ σᾶς, μικροὶ μου φίλοι, ἔχετε τὴν εὐτυχίαν νὰ κατοικήτε εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔχετε πολλάκις ἰδεῖ τὰ θαυμάσια ἐκεῖνα ἐρείπια, τὰ ὅποια ὀνομάζομεν ἀρχαιοτάτας τῶν Ἀθηνῶν, ἡ χάριν τῶν ὁποίων ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τὴν πόλιν μας πολυάριθμοι ξένοι ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἡ «Έφημερίς τῶν Παίδων» ἔχει συνδρομητὰς, οἱ ὁποῖοι οὐδέποτε εἶδον τὰς ωραίας Ἀθήνας καὶ τοὺς θησαυροὺς τῶν τούτους· ἀναγινώσκεται ὅχι μόνον εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὰ ἐνδοτέρα τῆς Τουρκίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας, εἰς τὰς πλείστας χώρας τῆς Εὐρώπης, εἰς τὰς Ἠνωμένας Πολιτείας, προσέτι δὲ εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, ὥστε ἐσκέφθημεν ὅτι θὰ ἦτο καλὸν, πρὸς ὄφελος τῶν συνδρομητῶν μας τούτων, νὰ παραθέσωμεν εἰς ἕκαστον φύλλον κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος τὴν εἰκόνα ἑνὸς τῶν κτιρίων τούτων μετὰ τὴν περιγραφὴν αὐτοῦ. Θὰ δημοσιευθῇ δὲ ἡ πρώτη εἰκὼν εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον, διότι ἐπιθυμῶ, πρὶν ἐξετάσωμεν τὰς καλλονὰς τῶν κτιρίων τούτων, νὰ εἰπω μερικὰ πράγματα εἰς τὸ παρὸν φύλλον περὶ τῶν ἀρχαιοτήτων ἐν γένει, διὰ νὰ ἐννοήσετε καλλίτερον τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἵσως τινὲς ἀπὸ σᾶς ἔχετε ἀκούσει ἀπὸ κανέναν μεγαλεῖτον σας τὰς λέξεις, «ἠθικὴ ἐπιρροή», «ἠθικὴ δύναμις», καὶ ἂν ἐπροσέξατε εἰς τὴν συνέχειαν τοῦ λόγου, θὰ ἐννοήσατε ὅτι δὲν ἐνέει οὔτε σωματικὴν δύναμιν, οὔτε δύναμιν στρατιωτικὴν, οὔτε δύναμιν ναυτικὴν, ἀλλ' ἄλλου τινὸς εἶδους δύναμιν, τὴν ὅποیان πῦανὸν νὰ μὴ ἡδυνήθητε νὰ ἐννοήσετε· τοῦτο θὰ σᾶς ἐξηγήσω, διὰ νὰ ἐννοήσετε πῶς οἱ ναοὶ καὶ τὰ ἄλλα κτίρια τῶν Ἀθηνῶν ἀναφέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν ὥς πολὺ σπουδαῖα διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὴν Ἑλλάδα ὅλην. Εἰςέυρετε ἐκ τῆς ἱστο-

ρίας ὅτι μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους αἱ Ἀθηναὶ ἐξουσίαζον μέγα μέρος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου· εἶχον λαμπρόν καὶ φοβερόν στόλον, διὰ τοῦ ὁποίου κατετρίβοναν πάντα ἐχθρόν καὶ ὥς ἐκ τούτου αἱ μικρότεραι πόλεις, αἱ ὁποῖαι εἶχον

ἐμπορικὰ καὶ ἄλλα συμφέροντα νὰ ἐξασφαλίσουν, ἐνόμισαν καλὸν νὰ γείνουν σύμμαχοι τῶν Ἀθηναίων, μετὰ τὴν συμφωνίαν, αὐταὶ μὲν νὰ πληρώνουν κατ' ἔτος ποσὸν τι χρηματικόν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, οἱ δὲ Ἀθηναῖοι νὰ τὰς προφυλάττουν ἀπὸ πάντα ἐχθρόν. Τὰ χρήματα ταῦτα ἦσαν τόσα, ὥστε ἂν καὶ ἔδωπανῶντο πολλὰ ἔμενον ὅμως πε-

1885.

«Ὅτῳ μετρεῖτε τὰς ἡμέρας σας ὥστε νὰ προσκολλάτε τὴν καρδίαν σας εἰς τὴν σοφίαν.»

ρίσσευμα ἱκανὸν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Ἀθηναίων, ὃ δὲ τότε διέπων τὰ πράγματα ἐν Ἀθήναις Περικλῆς, ὅστις ὅχι μόνον συνετός καὶ ἱκανὸς πολιτικὸς ἦτο, ἀλλὰ καὶ φιλόσοφος καὶ φιλόκαλος, ἐνόησεν εὐθὺς ὅτι αἱ Ἀθηναῖαι, διὰ τὰς δυνήσουσιν νὰ συγκρατοῦν ὅλους τοὺς συμμάχους τῶν, καὶ νὰ ἀντιστέκωνται εἰς ὅλους τοὺς ἐχθροὺς τῶν, ἔπρεπε νὰ ἔχουν κατὰ περισσώτερον ἀπὸ ἰσχυρὸν στόλον καὶ ἀνδρείους πολεμιστὰς, ἔπρεπε νὰ ἐξασκοῦν καὶ ἐξέχουσιν ἡθικὴν ἐπιρροὴν ἢ δύναμιν. Ὅτῳ λοιπὸν παρεκίνησε τοὺς Ἀθηναίους νὰ δαπανήσουν τὰ μεγάλα ἐκεῖνα ποσὰ, ὅχι εἰς νέας ἐκστρατείας κατὰ τῶν Περσῶν, καθὼς πολλοὶ ἤθελον, ἀλλ' εἰς τὸν στολισμὸν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς πόλεως, ὥστε νὰ κατασταθῇ ἡ λαμπρότατὴ καὶ θαυμασιωτάτῃ πόλιν τῆς Ἑλλάδος καὶ οὕτως ὅχι μόνον νὰ ἐλκύῃ ἄλλας πόλεις ἐκ φόβου νὰ γίνωνται σύμμαχοι, ἀλλὰ καὶ ἐκ θαυμασμοῦ καὶ φιλοτιμίας νὰ ᾖναι φίλοι πόλεως τὸσον μεγαλοπρεποῦς καὶ πλουσίας. Καὶ πράγματι ἔκρινεν ὁρθῶς ὁ Περικλῆς, διότι αἱ Ἀθηναῖαι κοσμηθεῖσαι διὰ τῶν ἀριστουργημάτων ἐκεῖνων, τοῦ Παρθενῶνος, τῶν Προπυλαίων, τοῦ Ἐρεχθείου, καὶ τῶν λοιπῶν κτιρίων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἐγένοντο ἡ λαμπρότατὴ πόλις τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, καὶ ἐφέλκυσαν τὸν θαυμασμὸν καὶ σεβασμὸν ὅχι μόνον τῶν συμμάχων ἀλλὰ καὶ ξένων ἐθνῶν. Ἐδῶ ἐτελοῦντο αἱ λαμπρόταται πομπαὶ καὶ τελεταὶ τῆς ἐθνικῆς θρησκείας, ἐδῶ παριστάνοντο